



ארץ זית שמן

סיפור של מקום

כי ה' אלקיך מביאך אל ארץ טובה
ארץ זית שמן" (דברים ח', ז-ח).

נדמה כי לעץ הזית משקל סגולי, לא רק בתכונותיו, אלא בסמליות שלו, בשורשיות, ובחיבור לקרקע, כמו גם בהפקת שמן – שמשמש גם למאור, גם לריפוי, וגם למאכל.

את ה'בכורה' של עץ הזית בין עצי ארץ ישראל אנו מוצאים במשל יותם (שופטים ט'), שבו יותם בן ירובעל עומד ונושא את משלו לאחר המלכת אבימלך. נראה טבעי וברור שהפנייה תהיה ראשית אל הזית, אשר לו מעמד בכורה בין העצים וראוי הוא למלוכה: "הלך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית מלכה עלינו" (פס' ח'), ורק לאחר מכן מוזכרים התאנה הגפן והאטד. מדוע?

יתכן שמעבר לבכורה של עץ הזית ישנו קשר למיקום הגיאוגרפי של המקום שבו יותם נושא את משלו. הוא עומד בראש הר גריזים ומדבר אל אנשי שכם: "וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲמֵד בְּרֹאשׁ הָרִי גְרִיזִים וַיֵּשֶׁא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמָעוּ אֵלַי בְּעֵלִי שְׁכָם..." (שם, פס' ז'). עץ הזית עמד במרכז הפעילות החקלאית בשומרון מזה שנים רבות. לא מן הנמנע שכאשר יותם עומד בראש הר גריזים ומתחננו נפרש חבל שומרון הוא רואה קבוצות של עצי זית בכל רחבי האזור ועל כן אך טבעי הוא שעץ הזית יוזכר ראשון במשל.

ואכן יעקב דה'וורונה מתאר במסעו משנת 1230: "שכם... היא עיר נעימה ויפה ופורייה... מוקפת חורשות גדולות של זיתים ויש בה שמן יותר מכל עיר אחרת בסוריה ובארץ הקודש..." (אסף גור, פירות ארץ ישראל).

שמן הזית שימש כמקור תאורה בימי קדם. מהמנורה במקדש: "וַיִּקְחֻ אֱלִיָּה שֶׁמֶן זֵית זָךְ כְּתִית לְמֵאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד" (שמות כז, כ), ועד להדלקת נרות בערב שבת – כפי שאומר רבי טרפון במשנה במסכת שבת (פרק ב') "במה מדליקין ובמה אין מדליקין... רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד".

האור הוא סמל לאווירה מיוחדת, של קודש, של שבת ושל חג, ושל הארץ של איש לחברו. אחד מהטעמים של הדלקת נרות שבת הוא משום שלום בית – שהרי בלי אור ייתקלו בני הבית בחפצים, דבר העלול לעורר ריב.

על הקשר הזה בין הזית לאור עמד גם המדרש בהמשילו את הזית לעם ישראל: "נקראו ישראל זית רענן – שהם מאירים לכל" (שמות רבה ל"ו) וכן "מדוע נמשלו ישראל לזית? – אלא כל המשקין מתערבין זה בזה והשמן אינו מתערב אלא עומד, כך ישראל אינו מתערבין עם האומות" (שם).

על יופיו והדרו של עץ הזית והקשר לעם ישראל מעיד גם ירמיהו הנביא: "זֵית רֵעֵנָה יָפָה פְּרִי־תֹאֵר קָרָא ה' שֶׁמֶךְ" (י"א, ט"ז) וכן בתיאור שיירת מעלי הביכורים למקדש בירושלים במשנה במסכת ביכורים: "כיצד מעלין את הביכורים?... למשכים היה הממונה אומר: 'קומו ונעלה ציון בית ה' אלוֹקֵינוּ'... השור הולך לפניו וקרניו מצופות זהב ועטרה של זית בראשו והחליל מכה לפניו עד שמגיעים קרוב לירושלים" (ביכורים ג' ב-ג).

בחינוך מפעל ההתיישבות ביהודה ושומרון נקראו מספר אתרים על שם הזית – ובהם: שכונת הזית באפרת, וקהילת 'זית רענן' התוססת והצעירה הנמצאת במקום. בבנימין ביישוב נריה קמה שכונת 'זית רענן' ובה 20 משפחות מתוכן 2 משפחות

ברזשית החתישבות

אורי בראון איש הביצוע של שרון

בכ"ט בתמוז תשמ"ה, 18 ביולי 1985, נהרג בתאונת דרכים **אורי בראון**, אדם שרבים מיישובי יש"ע חייבים לו את עצם קיומם.

במחצית הראשונה של שנות השמונים היה בראון יד ימינו של אריק שרון. משימתו היתה אחת: ניצוח על ביצוע תוכניות ההתיישבות ביש"ע, מבית מדרשו של שרון. בכל פעם שהיה לחץ מדיני או איזו סכנה לאיזושהו מהלך מדיני, היה שרון, בעיקר כשכיהן כשר הביטחון, שולח את אורי בראון לשטח, לאתר נקודות ולהקים היאחזויות חדשות. כך קמו ברכה יצהר ועלי, מעלה-לבונה ומגדלים, נגוהות טנא וגנים. כמו אריק שרון, גם אורי בראון שילב



אורי בראון (משמאל) ביום העלייה של רענן אלון מנחם צילם אשר קורלק

בחיוו בין היותו איש צבא ואיש התיישבות בכל רמ"ח איבריו. בצה"ל שירת כקצין שריון בכיר בדרגת תת-אלוף. כמו שרון, הוא ראה לא פעם את המוות מול עיניו במהלך שירותו הצבאי. במלחמת השחרור נפצע בראון אנושות כשהסתער על גדוד קומנדו בקרב בן-שמן. במלחמת יום-הכיפורים שוב ניצל בנס, כשהמטוס בו טס התרסק בהיותו רמ"ט פיקוד צפון. אחרי המלחמה השתחרר מהצבא, ושנה אח"כ איבד את בנו שוקה, שהיה מג"ד, בתאונת ג'יפ בסיני.

בשנות חייו האחרונות עבד בצמוד לשרון, כשזה כיהן כשר החקלאות ובהמשך כשכיהן כשר הביטחון וכשר



החברה להגנת הטבע

בית ספר שדה עפרה

אלישע מלאכי

בי"ס שדה עפרה

בשנה הראשונה להפעלת בית הבד, נפצע יוסי במהלך העבודה מאחת ממכונות בית הבד. בעקבות הפציעה החמורה, שהה יוסי בבית החולים למשך 6 שנים, אך נפטר באייר תשס"ז. בשנת 2004, לאחר מספר שנים שבהם הפעילה רונית את המשק ואת בית הבד, התגייסו מספר צעירים תושבי היישוב השכן – עלי, במטרה להצמיד את משק אחיה קדימה, והקימו את חברת "ארץ זית שמן" תוך גיוס אנשי עסקים חדורי אידיאולוגיה מאזור המרכז למטרה חשובה זו. לקראת עונת המסיק של

תשס"ז (סוף 2006), בהשקעה של מיליוני שקלים, הוקם באזור התעשייה של שילה בית בד חדש ומודרני אשר ניצב בשורה הראשונה של בתי הבד בארץ. בבית בד זה הושקעה מחשבה רבה ונלמדו לקחים מבתי בד בארץ ומרחבי העולם אשר יושמו במגמה להפיק שמן זית איכותי ביותר. כיום משק אחיה הינו בית הבד היהודי הגדול ביהודה ושומרון ומהגדולים בארץ. מטעי הזיתים השייכים לבית הבד מתפרשים על פני שטח נרחב של כ־500 דונם באזור שילה והתוצרת נמכרת ברשתות המובחרות, בחנויות הטבע ובשיווק ישיר ברחבי הארץ, אשר מונה קרוב ל־150 מפיצים בכל רחבי הארץ, מאילת בדרום ועד קריית שמונה בצפון.

לאחרונה קיבלה רונית שוקר את פרס מוסקוביץ' לציונות על מפעלותיה. בנימוקים לקבלת הפרס כתבו השופטים:

על חלקה במפעל הציוני החלוצי ביישוב

אזור שילה; על נחישותה להגשמת

חלומם המשותף, שלה ושל יוסף ז"ל,

להחייאת החקלאות העברית בחבל

בנימין; על פעילותה להנחלת ערכים אלו

לבני נוער ועל היותה מופת של עשייה

ציונית, מוענק לרונית שוקר פרס "עוז

ציון" לשנת התשס"ט - 2009.

לסירים בבנימין, שומרון ובקעת הירדן:

בית ספר שדה עפרה, 02-9975516

לירושלים..."

אמר ולא יסף ומיד התעשת, כמו

מתבייש בהשתפכות הנפש, ושב לדון

עם פורת בטון ענייני בתוואי הדרך ובגובה

התקציב הנדרש לפתיחתה.

כבר מהימים הראשונים להתיישבות

ביש"ע, עשה לו אורי מנהג לבוא בכל שנה,

בערב ראש השנה, לחברים שרכש ביישובים

השונים, ולהביא להם דבש מהכורת שלו,

בצירוף ברכות לבביות היוצאות מהלב.

בשנת 1982, כששרון היה שר הביטחון,

הוא יזם הקמת 14 מאחזים צבאיים

ברחבי יהודה ושומרון. תנועות ההתיישבות

הוותיקות תקפו אז את שרון בחריפות,

על ניצול הצבא כ"מכשיר להתיישבות".

האחראי על ביצוע תוכנית הקמת

המאחזים היה אורי בראון. בראיון לעיתון

הצבאי "במחנה נח"ל" הסביר בראון את

עמדתו: "דעתי ברורה, זוהי ארץ ישראל. גם

הורינו, כשבאו לכאן, לא באו מפני שחיפשו

מקום נוח וטוב, אלא מפני שזוהי ארץ

אבותינו. זוהי הארץ שלנו, הארץ היחידה

שיש לנו, ואנחנו באנו לארץ ישראל לא

רק כדי לבנות את תל-אביב וחדרה, אלא

כדי לשוב גם לחברון, לבית-אל, לשילה,

לירושלים..."

מעובד מתוך ספרו של חגי הוברמן "כנגד כל הסיכויים"

בהוצאת ספרית נצרים



הגרות במבני קבע. הרעיון להקים את השכונה החל להתבשל בקיץ תשנ"ח, אחרי הירצחו של הרב שלמה רענן הי"ד בידי מחבל פלשתיני שחדר לקרוואן שלו בתל רומיידה בחברון. בתו של הרב רענן, ציפי שליסל, שגרה בנריה הסמוכה, החלה לגלגל את הרעיון להקים את השכונה לזכרו. במרץ 99 הונח במקום הקרוואן הראשון. בקיץ תשס"א עלו למקום שתי המשפחות הראשונות. התנאים במקום היו כמעט בלתי אפשריים, אך היום השכונה עומדת בתפארתה. השכונה ממוקמת בגובה של 530 מטר מעל פני הים באקלים הררי, ובמרחק של 16 ק"מ ממודיעין ו־48 ק"מ מתל אביב.

מקום נוסף שלא רק קרוי על שמו של שמן הזית, אלא שבו מייצרים אותו הוא בית הבד במשק אחיה שהפך ברבות הימים לחברת "ארץ זית שמן" המשווקת שמן איכותי מהרי השומרון תחת המותג "משק אחיה". יוסי ורונית שוקר – ממקימי אחיה שממזרח לשילה, הקימו לפני למעלה מעשור במקום משק חקלאי. בתחילה נטע יוסי עצי זית, ולאחר שהעצים נתנו פרי, נסעו יוסי ורונית לבית בד בגולן והפיקו מהם שמן – שמן זית יהודי ראשון מהשומרון אחרי 2000 שנה. באותה נסיעה החליטו השניים להקים בית בד בשומרון, וכך היה. למרבה הצער,

המסחר והתעשייה. רבות מתוכניות ההתיישבות ביש"ע היו נותרות על הנייר, ולא זוכות להגשמה, לולא השילוב של חזון, כושר עשייה ויכולת שכנוע שאיפיינו את אישיותו של אורי בראון. יותר משנענה ליוזמות של ראשי המתיישבים ביש"ע, הוא עצמו הכתיב להם רעיונות, פתרונות והצעות משלו. יומם ולילה השקיע באיתורי משבצות קרקע, בהשגת אישורים והתגברות על אלפי קשיים "קטנים" בדרך להקמת היישובים. הוא ידע להיאבק מרה במי שעמד בדרכה של ההתיישבות, ולא סלח למי ששם לה רגליים.

עם זאת, בניגוד לכל מיני מלחכי פינכה שסובבו את שרון בכל שנותיו, בראון היה עצמאי בדעותיו ובמעשיו, ולא חשש לומר לשרון "בפרצוף" את דעתו.

יום אחד יצאו חנן פורת ובראון לסייר ביישובים חדשים. תוך כדי נסיעה התגלע ביניהם ויכוח נוקב, מהו תוואי הדרך הנכון שיש לסלול לאחד היישובים. הוויכוח הפך להיות קולני, כשאורי הפסיק לפתע את חנן ואמר לו בגילוי לב נדיר: "אתה מבין חנן, למה זה כל כך איכפת לי? אני פשוט אוהב את היישובים האלה. אני אוהב אתכם. אולי קשה לך להבין, אבל מאז שאיבדתי את הבן שלי, איך לומר את זה, אתם כמו הבנים שלי".



”
 אי אפשר לאדם מישראל
 שיהיה מסור ואמץ למחשבותיו המיוחדות,
 רעיונותיו ודמיונותיו בחוץ לארץ,
 כתכונת הנאמנות הזאת בארץ ישראל.
 אמנם לפי גודל התשוקה והקשור של האדם
 לארץ ישראל, הרי רעיונותיו מזדככים
 מיסוד אורא דארץ ישראל
 החוכף על כל מי שמצפה לראותה

אורות ארץ ישראל, ד'

בס"ד



קונים בכתום

מיזם קידום מכירות לחיזוק ההתיישבות ועסקים ביש"ע
 של מוצרים המיוצרים ביהודה ושומרון ובקרב מגורשי גוש קטיף

פרסום והפצה

במגזר הדתי-לאומי
 עם התמחות ביהודה ושומרון

הפצה < פרסום < הדבקות מודעות
 < תליית שלטי פלריג < שליחויות

לפרטים 052-5665052



בלעדי!
נפתח קורס
Sujok
סו' ג'וק
 (רפואה משלימה)
 לגברים, בירושלים
 לפרטים
 052-8903993

לוחות ויומני שנת תש"ע
 ליישובים, למוסדות ולארגונים



02-9709060

אתרים, צימרים, אטרקציות, טיולים...
 כל עסקי התיירות ביהודה ושומרון
 לקיץ ולחופש הגדול
 מפרסמים כאן - בקונים בכתום!

052-8903906



מלצמט

תזמורת & DJ
 שירה בציבור
 קרייקי
 כל הסגנונות
 052-2675830

מבקרים:
 "מעולה"
 "יוצא דופן"
 "כשרון"



להשכרה
 בבית-אל

דירת 4 חדרים

מחיר מיוחד - כניסה מיידית
 052-5666948



זיקוקין...

זה לא בשמים!

הפעלת זיקוקים ופירו-טכניקה
 לכל אירוע | בכל הארץ | הסדר אישורים

לפרטים:

זיקוקי טלמון 052-8903993

בעלי עסקים המעוניינים למכור את מוצריהם בעזרת המיזם יפנו אלינו: bst444@gmail.com | 052-8903906



גליון 158 | אב תשס"ט | 42 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

במה תורתית וחיזוכיגית ומעשית לחיזוק חזיתתנו בחצר

ישע שלנו

**מס' ישיר מכל מכשיר
ממקום ממנו חייגת
ביהודה ושומרון
למוקד חירום הקרוב!**
1208

ציאת:	כניסת השבת:
20:09	18:56
20:11	19:11
20:12	19:03
20:09	19:09
20:09	19:01
20:09	19:11

עצרת הכיסופים לציון 4 שנים לגירוש



צל הפרשה עקב

הרב ברוך אפרתי רב קהילת 'זית רענן' אפרת

'מטר ארצכם בעיתו' - האמנם?

רבי אליעזר הגדול ורבי עקיבא, אשר מי לנו גדולים מהם, ובימיהם רבתה תורה בישראל. גם בימינו, קשה לשרטט קשר עקבי בין ירידת גשמים ותנודות כלכליות לבין ההקפדה על שמירת מצוות בידי כלל ישראל. דומה שהשמים אינם מגיבים למעשים שונים כגירוש יהודים מבתיים מחד או חיזוק החסד מאידך. כיצד אם כן, נכוון את מילותינו באומרנו את פרשיית 'והיה אם שמוע'?

נראה שיש למקד את דבר ד' בפרשייה זו בצורה שונה מקריאתנו הראשונית. הברכה בפרשייתנו, אינה ברכת ירידת הגשמים. וגם הקללה, אינה הפסקתם. שהרי מה תועיל קללה כלכלית אם העם חוטא? הרי גם אם נניח שהעם ישבר לאחר עצירת גשמים, ויחליט לשוב בתשובה, איזו מן תשובה היא זו? האם זו התשובה אליה מכוונת התורה? תשובה של קטנות ומורא? על כן נראה שכוונת הפסוקים היא כך - בהבטה מדוקדקת על פסוקי הברכה נשים לב שהם משתמשים בהטיה ובסיומת של שייכות החומריות לנו - 'ארצכם' 'הגנך' 'תירושך' 'שדך' 'בהמתך' 'ואכלת ושבעת'. אך לעומתם,

פרשת עקב, אנו נפגשים עם הפרשיה השנייה מ'שמע ישראל', היא פרשת 'והיה אם שמוע'. אנו שבים מספר פעמים ביום על הפרשה הזו, כשורש אמונתנו. אמנם, פרשיית 'והיה אם שמוע' טומנת בחובה הנחת יסוד מפתיעה ולא ברורה. "וְהָיָה אִם-שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ... וְנָתַתִּי מָטָר-אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ... פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם... וְלֹא-יְהִי מָטָר" (דברים יא, יג-יז). הכתוב תולה את הברכה הכלכלית בשמירת המצוות, ואת הקללה הכלכלית באי קיומן.

בראי ההיסטוריה, ואף בימינו אנו, קשה להבחין בקיום הנחת היסוד הזו בעקביות. היו תקופות ארוכות, בהן ישראל לא שמרו על דרך התורה, אך הגשם ירד ללא הפסקה. לדוגמא בתקופת פילוס ממלכת יהודה וישראל החל מימי ירבעם, תקופה בה היתה ברכה כלכלית על אף שישראל עשו הרע בעיני ד', ורק לאחר שאליהו מתערב, מפסיק הגשם לזמן מוגבל מאד. גם בסוף תקופת הבית הראשון, תקופה בה הכה בנו הקב"ה וחטאנו בעבירות גדולות, לא פסק הגשם בצורה יוצאת דופן, ולא הורגשה קללה כלכלית יוצאת דופן ביהודה טרם החורבן. לעומת זאת, היו תקופות ארוכות בהן ישראל שמרו על דבר ד', ולא ירד גשם, כמו בתקופת

המשך בעמוד 9



באריזה יפה וממודרת
עם ספרון מיוחד
על מחקר
וסגולות האבנים,
ועוד מוצרים...

אבני החושן המקוריות

טוביה מוצרי המקדש
052-7966636 • www.tuvia.org.il



מגילת 'איכה' בחומש

עשרות משפחות ממגורשי חומש ושא-נור ופעילי ארגון 'חומש תחילה' הגיעו בליל תשעה באב ליישוב חומש בצפון השומרון לקריאת מגילת 'איכה' וקינוות לתשעה באב – זו השנה השלישית מאז הגירוש.

הפעילים ומשפחות המגורשים קראו את מגילת איכה על רצפת מגרש הכדורסל של היישוב, שעומד במקומו – כמו גם הכבישים, אבני השפה, הגדרות, המדרגות, העצים וחלק מהגינות של חומש – הכל, למעט הבתים.

בתום קריאת מגילת איכה, אמרו הנוכחים את קינוות ליל תשעה באב, והוסיפו קינה מיוחדת שנכתבה לאחר הגירוש והחורבן של יישובי גוש קטיף וארבעת יישובי צפון השומרון – חומש, שא-נור, גנים וכדים. לאחר מכן המשיכו חלק מהפעילים ומהמגורשים אל היישוב שא-נור, שם התפללו ליד מבנה בית הכנסת המרשים של היישוב – היחיד שלא נהרס ובמקום זאת כוסה בערימת חול ענקית, למרגלות המצודה המרשימה, סמל כפר האמנים שא-נור, שנותרה אף היא שלמה כמעט לגמרי. ●



4 שנים לעקירה

יו"ר הכנסת רובי ריבלין בביקור במוזיאון גוש קטיף:

"ההתנתקות - אחד הפרקים הנוראיים בתולדות עמנו"



יהודים. אני מדבר על גירוש יהודים עכשיו. זו היתה החלטה נוראה ואיומה, ועלינו ללמוד את הלקח. אני לא רוצה לצטט, אך אני יכול לספר כי אדריכלי ההתנתקות נשבעו לי שלא יהיה גירוש נוסף! אני רוצה להאמין שלא יהיה גירוש נוסף, אך זו אמונה, ולא תמיד אמונות מתגשמות. צריך לעמוד על המשמר". ריבלין אמר עוד לכלי התקשורת כי אף שההתנתקות נעשתה על פי החלטה דמוקרטית, "מדובר באחד הפרקים הנוראים של עמנו בדור הזה. היום אנשים חושבים: 'על מה ולמה?'. אנחנו צריכים להפיק לקחים ואין תירוץ לכך שלמגורשים אין בית". ריבלין הוסיף כי עלינו להיאחז באמונתנו שארץ-ישראל כולה שלנו, וכי הגירוש מגוש קטיף לא הביא שום יתרון. בסיום ביקורו חתם יושב ראש הכנסת בספר המבקרים של מוזיאון גוש קטיף. ●

במלאת ארבע שנים לנסיגה מחבל קטיף ומצפון שומרון הציג בתחילת השבוע מוזיאון גוש קטיף בירושלים את "מנורת נצרים" – המנורה שעמדה על גג בית הכנסת ביישוב נצרים, והובלה ע"י העקורים לירושלים. המנורה שוקמה, ונחנכה במעמד מרגש בסיום ממלכתי על ידי יו"ר הכנסת, מר ראובן ריבלין.

במהלך ביקורו סייר ריבלין במוזיאון, וקיבל סקירה מפי העקורים על פעילות התיעוד והזיכרון לסיפורו של גוש קטיף. במסגרת פעילות זו מציג מוזיאון גוש קטיף לציבור מעל 50 כותרים העוסקים בסיפורו של גוש קטיף.

בסיום הסיור הסיר ריבלין את הלוח מעל מנורת נצרים, וביקש להקריא קטע מתוך ספרו החדש של עו"ד גלעד קורנאלדי, "משפט נעילה", המתעד את המאבק להצלת בתי הכנסת בגוש קטיף, וציטט את תיעוד הישיבה בכנסת מה-31 באוגוסט 2005, העוסקת ב"פגיעה בבתי הכנסת והפגיעה בקהילות היהודיות".

מוזיאון גוש קטיף מציין בימים אלה שנה להיווסדו, ברחוב שערי צדק בירושלים. המוזיאון מציג את סיפור ההתיישבות היהודית בחבל עזה וסיפור עקירתה. את המוזיאון מפעיל נוער גוש קטיף, ובמהלך שנת פעילותו ביקרו בו למעלה מ-30,000 איש מהארץ ומהעולם.

ריבלין סיים את ביקורו כשהוא נרגש ונסער, ובדבריו לכלי התקשורת שליוו אותו בביקור קרא לממשלת ישראל ולכנסת לפעול מייד לשיקום המגורשים, המבקשים לשוב ולהיאחז בארץ ישראל: "ביצוע החלטה דמוקרטית הפך לגירוש



**ברכונים וזמירונים
לשמחות ואירועים**

www.birkonim.co.il

02-9973875

עצרת הכיסופים לציון 4 שנים לגירוש



לכבוד הטקס עוצב דגל מיוחד "דגל הכיסופים". במרכז הטקס נערכה "העברת דגל הכיסופים" על ידי נוער גוש קטיף בוגרי כיתות י"ב למסיימי י"א.

אירוע זה היה אירוע השיא של שבוע גוש קטיף בכל רחבי הארץ בו יזמו ועד מתיישבי גוש קטיף בשיתוף עם תנועת 'מרימים את הדגל' אירועים בכל רחבי הארץ. בסה"כ התקיימו למעלה מ-70 אירועים (!). "מציאות זו מגלה שנושא גוש קטיף רק עולה משנה לשנה בתודעה הציבורית ובעז"ה יתפוס את מקומו הראוי לו כמחולל שינוי ותמורה בחברה הישראלית" - אומרים בוועד המתיישבים. ●

למעלה מאלף איש הגיעו בשבוע שעבר לעצרת המרכזית בכיסופים וקראו "להחזיר את עם ישראל לגוש קטיף ואת גוש קטיף לעם ישראל" ולבטא את המשך המחויבות שלנו לאדמת גוש קטיף.

בטקס מיוחד של ועד מתיישבי גוש קטיף ומועצת יש"ע עלו תושבי הגוש וקראו "להפוך את מחסום הכיסופים למעבר כיסופים" הן במשמעות הפשוטה שלו והן במובנים הרחבים של הסרת המחסומים הקיימים היום בציבור הישראלי בין עם לאדמתו בין מנהיגות לערכים ובין איש לרעהו. בין הדוברים היו גם חבר הכנסת אורי אריאל ויו"ר מועצת יש"ע דני דיין.



נוה צוף זה הכל בשבילכם

רק 15 דקות ממודיעין ו-30 דקות מגוש דן, ואתם ביישוב גדול שנותן לכם הכל. בנוה צוף מצפים לכם בית מקסים צמוד קרקע, קהילה דתית מגוונת בת כ-240 משפחות, צעירות וותיקות, שפע מוסדות חינוך, בריכה, שירותים ופעילויות לכל גיל, קירבה לעיר ואווירה של כפר.

הכל בשבילכם - אתם באים?

נחמיה יואל, יו"ר



בית דו משפחתי

101 מ"ר + 101 מ"ר מעטפת

רק **613,000 ₪**

06/08 לדולר, וואט 1000

מרכז מידע אמנה:
1-800-260-240

לפרטים: איזק גדל"ן, שיווק נכסים
טל': 03-9303494, 050-5326929 משרד מכירות בפ"ת



עכשיו הזמן להציל את יהונתן פולארד

8655 ימים בכלא!

מתפללים לשחרור יהונתן בן מלכה קוראים לשחרור פולארד:
www.pollardnow.org

לפרטים והצטרפות לפעילות:
טלמסר 054-6437218 | פקס 02-5636162
www.freepollard.net | freepollard@gmail.com

מועצת יש"ע

מועצת היישובים היהודיים
ביהודה שומרון וחבל עזה
בשיתוף: **ישראל מאוחדת**

בית הדפוס 11, גבעת שאול
ירושלים 95477
טלפון 02-6211999
פקס 02-6516662
perla@myesha.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

עורך: **ישי הולנדר**
כותבים: **משה מאירסדורף**
צילום השער: **ועד מתיישבי גוש קטיף**
פרסום מודעות: **ישראל בליינר**
052-8903906
הפצה: **מקור ראשון - דוד**
052-8908519
עיצוב והפקה: **שילה • ברכך**
בית אל טל' 02-9973875



בשבוע שעבר צוינו ארבע שנים לעקירת יישובי חבל קטיף וצפון שומרון. בעצרת במחסום כיסופים השתתפו למעלה מאלף איש, ממגורשי הגוש ותומכיהם שבאו להביע אמירה ודרישה בסיסית: לזכור ולחזור אל היישובים שחרבו, להפריח מחדש את חבל הארץ הפורח שכעת נותר שומם

אין מחסום לכיסופים

בחרנו השבוע במדור 'יש עמדה' להביא את מאמרו של מנכ"ל מועצת יש"ע, פנחס ולרשטיין, "אין מחסום לכיסופים", שפורסם גם בערוץ "דעות" של Ynet, שעות בודדות לפני עצרת הזיכרון של ועד מתיישבי גוש קטיף ומועצת יש"ע בכיסופים:

ריאלית. אך בסופו של דבר החולמים ניצחו את הריאליסטים. וכאשר נקרתה ההזדמנות לשוב וליישב חבל ארץ זה, העם היה נכון לקבל את דרישת החלוצים, נתן גיבוי לחידוש ההתיישבות בגוש עציון, שהיום נחשב לחלק בלתי נפרד ממדינת ישראל. הוא בקונצנזוס רחב וזוכה להסכמה מקיר לקיר, כולל, אם תרצו, של אחד שאינו אוהד בלשון המעטה את מפעל ההתיישבות, הנשיא האמריקני לשעבר ג'ימי קרטר.

ארבע שנים חלפו מאז אותה עקירה, והשאלות עדיין טריות, מהדהדות בראשי. האם "יש לנו אהבה והיא תנצח"? האם היא באמת ניצחה? או שנחלה כישלון חרוץ? כנראה שהתשובה נמצאת איפשהו באמצע. האהבה הצליחה, אבל לא ניצחה. אני כמו רבים מחברי סבורים כי ההחלטות התקבלו אז בצורה דורסנית, לא מוסרית ואנטי דמוקרטית, אך בסופו של דבר המהלך הנורא וחסר ההיגיון בוצע בגיבוי של עם ישראל. בתמיכתו של רוב נבחריו בכנסת. אם נרצה בעתיד למנוע גירוש נוסף, לסכל עקירת יישובים בחבלי ארץ אחרים, נצטרך לעשות זאת בראש ובראשונה באהבה ובחיבור. נצטרך ללכת אל עם ישראל, להסביר לו, להכיר לו, להטמיע את החשיבות הערכית, המוסרית, הצודקת, ההיסטורית, האסטרטגית, של מפעל ההתיישבות החלוצי ביהודה שומרון. נהיה חייבים להביא את עם ישראל ברגליים, לביקור, להיכרות מקרוב, לחשוף אותו למשמעויות השונות. **אנו לא יושבים בחבלי ארץ אלו כאנשים פריטים. אנו רואים עצמנו שליחים של העם היהודי לדורותיו. אנו רואים עצמנו חלוצים לפני**

"היום אחזור למעבר כיסופים יחד עם תושבי גוש קטיף, ועם רבים המבקשים לזכור ולא לשכוח. לזכור ולא לשכוח את אותו פרק מפואר בתולדותיה של מדינת ישראל, בחלוציות, בהתיישבות, בהקמה, בהפרכת השממה וביצירת קהילות חמות ותומכות בעלות חוסן לאומי בחבל קטיף.

יש הקוראים למקום "מחסום כיסופים", אבל בעיניי זהו "מעבר כיסופים", והאבחנה בין השניים איננה סמנטית בלבד. כי למעבר כיסופים ישנה משמעות כפולה. גם מקום גיאוגרפי, בו עמדו בעבר בעצם שערי הכניסה לגוש קטיף, השערים שנעלו לפני ארבע שנים בהחלטה תמוהה ומשוללת כל היגיון וראיה לטווח רחוק. אך מדובר גם בכיסופים שלי, בהשתוקקות שלי, בגעגועים, לגוש קטיף, למישיביו האמיצים והחלוצים, ואת כל מה שסימלו ועדיין מסמלים עבורי. **ולכיסופים אלו אינני מוכן לשים מחסום. כן. אני לא מוכן לוותר לחלום על השאיפה, על המטרה, על היעד ועל החלום, לשוב לשם. לחזור ולקומם מחדש את הריסותיו של גוש קטיף.**

ייתכן שיהיו כאלה שסבורים שאני חולם בהקיץ. הוזה. יהיו כאלה שיסבירו לי בנימוקים מלומדים שמבחינה רציונאלית הדבר בלתי אפשרי. אנשי גוש עציון שגורשו מעל אדמתם בשנת 1948 עם הקמת המדינה ונפילת הגוש, חלמו על השאיפה לחזור למקום במשך שנים, מאז מלחמת השחרור. הגעתם מדי שנה לתצפית על הגוש מהעץ הבודד נראתה אז לא

המחנה, אל לנו, בשום מציאות שהיא, להתנתק מעם ישראל. אם לא נתנתק מעם ישראל, יש סיכוי ששוב לא נתנתק מרגבי ארץ ישראל.

לא מן הנמנע שגם לאחר מכן נצטרך לעמוד במאבק נחוש להגן על מפעל ההתיישבות. אבל יהיה זה מאבק שנשען על העיקרון אותו מנינו וכתוצאה ממנו ייגזר אופיו. לכן מחד ניאבק בנחישות בכוונה לפנות, להרוס ולהחריב נקודות היאחזות ומאחזים שממשלת ישראל הקימה על אדמות המדינה, במקום להשלים את הליכי תכנונם ואישורם. מאידך, גבולות המאבק ייגזרו מתוך היותנו חלק מהחברה הישראלית, ולכן לא נפגע חלילה באנשי כוחות הביטחון, וגם לא ברכושם של ערבים.

19 שנה נדרשו לאנשי גוש עציון לחזור חזרה הביתה. ומדי שנה בשנה, הם זכרו ולא שכחו. הגיעו למקום הקרוב ביותר שאליו יכלו להגיע, ומשם צפו בו והורישו את הציפיה לשוב, להקים, לבנות מחדש – גם לדור השני והשלישי. גיבורי גוש קטיף יגיעו למעבר הכיסופים, וביתיים יעצרו שם בגופם. אך ליבם ומחשבותיהם, חלומם וזכרונותיהם יתעלו מעל הגדרות והשערים, הופכים את הכיסופים ממחסום למעבר, בדרך חזרה לחבל קטיף.

19 שנה נדרשו לאנשי גוש עציון לחזור הביתה. לאנשי גוש קטיף, אני מקווה, יידרשו פחות. ●

חוזרים לבית-הספר עם הקולקציה הכתומה

מחירים מדהימים על מוצרי יהודה ושומרון כל יהודי

השבוע אופר



לכל קונה בסכום מעל 100 ₪ מתנה פנס לד Led חזק בשווי 10 ₪

מדינית לנרדק 15 לי

20 ₪



ילקוט גב פורקטי

40 ₪



תיק גב מזוודה 55 ליטר

80 ₪



מבצע! כל הסט: 130 ₪ בלבד

תיק צד פאנץ'

25 ₪



ילקוט גב מעוצב כתום

45 ₪



תיק גדול 36 ליטר

70 ₪



מבצע! כל הסט: 125 ₪ בלבד

* ההכנסות קודש להמשך המאבק * המחיר אינו כולל דמי משלוח * המבצע עד גמר המלאי

להזמנות: 052-5665052

חיבת החורץ עזר מחלי ישראלי



הרב דב בער אליעזרוב

חלק א'

מהישוב היהודי בחברון לעיר העתיקה בירושלים

הרב דב בער אליעזרוב, רבם של אסירי לטרון, נולד בח' טבת תרס"ח (1908) בעיר חברון לאביו - אברהם, בנו של הרה"ג ר' שלמה יהודה לייב אליעזרוב - שהיה ממייסדי הישוב היהודי בחברון. הערצה רבה רחש לאבותיו, ומרבה היה לספר עליהם בערגה, על תולדות חייהם ופעלם. בסיפוריו, התבטא הקשר שהוא חש לדורות הקודמים, שאת מסורתם הוא המשיך.

רבות סיפר גם על סבו הגדול, ר' אליעזר שמעון קורנובסקי (אביו של ר' שלמה יהודה לייב אליעזרוב, החליף את שמו כשהיה רב קהילה בבוכרה) - "זוכר אני" - כך סיפר - "את אבי זקני ר' אליעזר שמעון קורנובסקי, דמותו חקוקה בזכרוני, בילדותי בעיר חברון, כשאני יושב על יד שולחן גדול ולומד חומש עם סבי, וסבי ר' אליעזר שמעון יושב בקצהו האחר של השולחן ומאזין ללימודנו ברוב ענין, כשלפניו צלחת מלאה בענבי חברון הידועים". ייחוס נוסף היה לו עד לאדמו"ר האמצעי של חב"ד.

ימי ילדותו הנעימים באווירת הקודש רווית ההוד של עיר האבות, לא ארכו. בתשעה באב תרע"ד התקדרו השמים בעבי מלחמת העולם הראשונה שפרצה אומנם רחוק מארץ ישראל אך הדיה השפיעו רבות על היהודים בארץ.

ארץ ישראל היתה באותן שנים תחת שלטונה של האימפריה התורכית המתפוררת שעמדה לצידן של אוסטריה-גרמניה. ומנגד, לצידם של הסרבים עמדה רוסיה. באותה תקופה כידוע רבים מיושבי הארץ היהודים האשכנזים היו בעלי אזרחות רוסית מה שגרם להצקות ורדיפות בלתי פוסקות מצד התורכים כלפי היהודים אזרחי רוסיה שנחשבו לנתינים זרים של ארץ אויב.

רבים מהם נאסרו ועונו בחשד חתירה וריגול, ואלה שלא נחקרו הועמדו לפני ברירה קשה - גירוש מהארץ או קבלת האזרחות העותומאנית, שמשמעותה הייתה גיוס חובה לצבא ולחימה בשורותיו. רבים בחרו להימלט עד יעבור זעם למדינות שכנות. עם נמלטים אלה נמנתה משפחת אליעזרוב. מאחר והסב נולד בלטביה - רוסיה, והנתינות הרוסית "עברה בירושה" לבניו ונכדיו.

האב, ר' אברהם, שהיה עתיד להיעצר כל רגע נמלט ראשון ועמו האם. שני הילדים - דב בן החמש ואחותו בת השלוש - נשארו בינתיים בחברון בבית ידידי משפחה.

כשהגיעו ההורים למקום מבטחים באלכסנדריה שבמצרים, הועלו שני הילדים הפעוטים על ידי ידידי המשפחה לספינת מסחר שהפליגה מיפו לאלכסנדריה, בה שהו כנוסעים סמויים כל ההפלגה. באלכסנדריה משכים היה האב בוקר בוקר, סורק את החוף, מביט לאופק בדאגה ובגעגועים, מצפה לאות שהספינה הנושאת את ילדיו עומדת להכנס לנמל. כשקיבל את השדר, הפליג בסירה קטנה מהחוף, עקף את משמר החופים, טיפס לספינה, ובעזרת מלח שקיבל שוחד, שלשל את שני ילדיו לסירה ומיהר לחתור עמם לחוף מבטחים.

באלכסנדריה שבמצרים התקיימה קהילה מבוססת, שהקלה על קליטתן של משפחות הגולים, ובהן משפחת אליעזרוב. הילד דב בער שכונה בחיבה "בערל" - התגלה כילד מחונן והאב שכר את הגאון ר' יצחק נאה זכרונו לברכה - שגם הוא היה בין הגולים, להיות לו מלמד.

לאחר המלחמה שבה המשפחה לארץ והתיישבה בירושלים. "בערל" נכנס ללמוד בת"ת "עץ חיים" בעיר העתיקה, בכיתתו של המלמד המפורסם ר' חיים מן. בכיתתו למדה חבורת ילדים, שלימים היו למאורי ישראל ולרועים רוחניים מפורסמים, הגאון ר' שלמה זלמן אויערבאך, הצדיק רבי זאב חשין, הגאון ר' פייבל פראנק, הגאון ר' חיים יעקב לוינ' ועוד.

כמו כן למד אצל הג"ר אברהם חיים הקלמן, עליו התבטא שהוא זה שהקנה לו את יסודות ההבנה והעמקה ודרך הישר בלימוד.

תיאור חי וממצה - רווי געגועים - כיצד הצטיירה דמותו בעיני צעיר ממנו בשנים חבר לספסל הלימודים בשיבת "עץ חיים", המלמד רבות על שקידתו ועל השפעת רוחו על סביבתו, סיפר הרב מנחם פרוש (יו"ר מרכז אגודת ישראל בארץ ישראל, וח"כ מטעמה שנים רבות):

"לא אשכח את אותן השנים כאשר למדתי בשיבת עץ חיים, כולם כולם הבחינו והעריכו שקידתו, שקידת התורה, אהבת התורה, הוא התברך בסגולות מבורכות, כאשר נשא דברים והסביר נושאים מסובכים. היתה לו סגולה מהסגולות הנדירות להציג מערכה תורתית עמוקה ומגישה כמו על טס של כסף..."

הצעיר שבכיתתו היה הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל (היה צעיר מר' דב בכשנתיים) - שהיה לידיד נעוריו עד זקנה ושיבה. בשנות ילדותם בת"ת עץ חיים, עת היו לומדים בצוותא, אירע לעיתים קרובות כשקמו מתלמודם, היו מבחינים כי הלילה ירד זה מכבר, והדרך עד לשכונת בית ישראל (שם התגורר ר' דב) הייתה ארוכה ומסוכנת למדי. או-או, היה לן בביתו של חברו שבשערי חסד הסמוכה.

לימים - כאשר שני הידידים כבר עמדו בשנותיהם האחרונות, ואחד מנכדיו של ר' דב שלמד בשיבת קול תורה עמד להנשא, הציע לו ר' דב שיכבד את הרב אויערבאך - שעמד בראשות הישיבה - בסידור הקידושין. לפני החופה, משנפגשו שני הידידים, פנה ר' שלמה זלמן לר' דב ואמר: "תסדר אתה את הקידושין". ר' דב סירב: "מה פתאום, הרי אני הוא שהצעתי לנכדי שיכבד אותך לסדר את הקידושין". חייך

נתנה ראש ונשובה מצרימה, אם כן מה היה הרווח בזה שהוליכם בדרך זו ולא בדרך הקצרה, שהרי כמו שיכלו למרוד ולשוב בדרך הקצרה כך יכלו למרוד ולשוב בדרך הארוכה?

אולם יש לומר שכאשר יצאו ממצרים עדיין לא עלו לגמרי מטומאת מצרים והלכו משער לשער כל אותם מ"ט ימים עד שקבלו את התורה על הר סיני ביום החמישים שאז פסקה זוהמתם. לכן לא נכנסו מיד לארץ ישראל, כי לא

ר' שלמה זלמן את חיוכו הנודע ונענה: "נו, מעולם לא רָבְנו - לא נעשה זאת עכשיו..." בספר החידושים שלו על התורה כתב בשפה ברורה ונעימה פירושים רבים שהבליטו את קדושתה ומעלתה של ארץ ישראל. על הפסוק "ולא נחם אלוקים דרך ארץ פלישתים כי קרוב הוא כי אמר אלוקים פן ינחם העם בראותם מלחמה וישבו מצרימה" כותב הרב אליעזרוב: "ולכאורה מכיוון שגם בדרך הארוכה אמרו

בס"ד

לילה ב

שירים שא

יום ראשון כ"ו באב ת בצומת זיף - ליד הי

ערב שירה, התעלות, התבוננות ורוחניות
שמאי אלעזר ליבוביץ ובני משפחת די
האם חנה ובנם שובאל ציון

לפני 7 שנים בי"ז באב תשס"ב, ערש"נ
נרצחו אהובינו אלעזר ליבוביץ ובני משפ' די
ליד צומת זיף מדרום לחברון.
מידי שנה, אנו חוזרים, מתחברים לב
וממשיכים את שירת חייהם.

"ארץ אל תכסי דמם"



עליה לקברו של
אלעזר ליבוביץ הי"ד

ביום שישי י"ז באב
(ערש"ק עקב) בשעה 9:30
בבית העלמין בחברון.

ביום ה' ערב קודם 20:30
בביה"נ אברהם אבינו בחברון
שיעור לע"נ אלעזר

מפי הרב קלמן מנחם שפירא
ממשיך האדמו"ר מפיסאצנה
(נכד האדמו"ר החלוקין)



אזכרה לרב יוסי, אשתו חנה ובנם שובאל ציון
דיקשטיין הי"ד

תערוך בעזרת ה' ביום שישי י"ז באב בשעה 9:30
בבית העלמין ביישוב פסגות
הסעה מירושלים לפסגות תצא בשעה 8:30 מבנייני האומה
הסעה חזור בסוף האזכרה. לפרטים: שלמה 050-2290064

הכניסה חופשית

לפרטים 052-5802156



המשפחות | מועצה אזורית הר חברון | מחדשי היישוב היהודי בחברון | מועצה מקומית קרית ארבע | מתנ"ס

היו ראויים להיכנס עד שפסקה זוהמתם, במתן תורה, וזה גם מה שנאמר שאם היו הולכים בדרך הקרובה ולא היו זוכים לקבלת התורה לפני הכניסה לארץ ישראל קרוב לודאי שבראותם מלחמה היו שבים מצרימה, שעדיין לא פסקה זוהמת מצרים מעליהם, ולכן נחם אלוקים בדרך הארוכה כדי שיקבלו את התורה ומכות זה תיפסק זוהמת מצרים מעליהם ולא ירצו לשוב אליה. אולם בסופו של דבר השפיעו המרגלים

עליהם בהוציאם דיבה רעה על הארץ ורצו לשוב מצרימה ועל כך אנו בוכים בכיה לדורות. אך עם זאת שקבלו את דיבתם הרעה של המרגלים על ארץ ישראל ורצו לחזור למצרים למעשה לא עשו זאת מכיוון שפסקה זוהמתם ע"י קבלת התורה, וטהרה זו היא שמנעה מהם לבצע את מחשבתם הרעה לשוב מצרימה..." ●

המשך אי"ה בשבוע הבא

תב רון

אהב

10 ד' דרומית לקרית ארבע

צעדה 16:00

בנוף קסום ובמעיינות יפהפיים
למקום האגדרטה

מסלול לג'יפים בהדרכה מלאה
מיועד לבעלי רכב 4x4
(הרשמה חובה 052-8990309)

מסלול למיטיבי לכת
מסלול למשפחות - ללא עגלות
הכוונה מצומת מעלה חבר. נא להביא מים.
בהדרכת **בית ספר שדה סוסיא**

התוועדות חסידית 19:30

במקום האגדרטה
אל מול מדבר יהודה והרי חברון
בהשתתפות

הרב נתן אופנר

ובהמשך

שירי עומק, שמחה ונשמה עם 20:00

אהוד בנאי

אודי דויד

סיני תור

תב רון

לעד

שס"ט 16.8

ישוב כרמל

לזכרם של סמ"ד

קשטיין הרב יוסי,

הי"ד

ק עקב,

קשטיין הי"ד

מקום,

"

שילוח • ברכי בית אל 02-9973875

הסעות בתשלום מירושלים בנייני האומה בשעות 14:30 ו-17:00, לפריטים: 052-5802156 (הרשמה חובה)
הסעות מקרית ארבע בטרמפיאדה בין השעות 14:45 - 18:30 (ללא הרשמה, ללא תשלום)
ניתן להגיע ברכבים פרטיים - חניה במקום הכוונה מצומת הכניסה לקרית ארבע
ישיבה נפרדת - נא להצטייד בלבוש חם
האידוע באישור ובתיאום כוחות הביטחון ובאבטחה מלאה

'מטר ארצכם בעיתו' - האמנם?

המשך מעמוד השער

וטובה. גם אם אינו רווי נכסים, הוא עשיר ושמו בחלקו, ממנו חביב עליו, והוא חש על גג העולם. החומר המבורך אינו בעל ברכת הכמות בלבד, אלא בעיקר בעל ברכת האיכות. החומר מסייע לאדם לקדש עצמו, להיות אדם ישר וטוב יותר, משפחתי ולאומי יותר.

החברה הישראלית שלנו רוויה בממון. יש היי טק, בתי פאר, רכבים מהודרים. אך האם עלינו הברכה או חלילה הקללה? האם החומר והכלכלה של כל אחת ואחד מאיתנו שולט עלינו כקללת אלוקים או מפרה אותנו כברכתו? האם ילדינו ובני זוגנו הם עול המפריע ל'עבודה' שלנו, קללת אלוקים, או שהם מרכז החיים, וה'עבודה' היא כלי מבורך לחיזוק הזוגיות, המוסר וחינוך הילדים? דומה שעלינו ללמוד את היחס המבורך אל החומר, בו האדם הוא קודם איש רוח, נאמן לדבר ד' ולמוסרו, ורק מתוך כך הוא ניגש אל החומר. או אז, נהיה מבורכים וירד מטר ארצנו בעיתו. ●

פסוקי הקללה, מעלימים את שייכות החומר לאומה, ומשתמשים בשפה כללית - 'ועצר את השמים' 'מטר' 'האדמה' 'הארץ הטובה'. הקללה האמיתית אינה 'נקמה' של ד' בישראל, הרעבתם ועצירת גשמיהם כעונש סתמי. זה אינו נכון היסטורית, וגם אינו נכון חינוכית. נראה כי הקללה היא כך שגם אם יורד גשם, הוא אינו 'גשמיכם'. הוא גשם וחומר המנותק מהחיים שלנו. בנייתנו מדבר ד' ומוסרו, החומר אינו מברך את חיינו, הוא מקלל אותם, הוא רומס אותם, הוא מתנגד אליהם. האדם המקולל טובע בחומר, עובד עד שעות מאוחרות ונוטש את משפחתו, עמל כעבד וחי חיי סבל. אמת, הוא רווי בכסף ובנכסים. אך אלה הם קללתו ודאגתו ולא ברכתו. לעומתו, האדם המבורך, הנאמן לדבר ד', הוא אדם שיחסו אל החומר ויחס החומר אליו הוא יחס של השלמה, של הפריה בריאה




שרון דינאל הפקות מציגים:



Yaakov Shwekey

יעקב

בהיכל
התרבות
תל-אביב

שירי

יום חמישי כ"ג אב 13.8.2009

בהופעה מלאה
ובלעדית לקיץ זה!

בסיוע:  **בשבע**

סגירת דלתות בשעה 20:00

כרטיסים במכירה מוקדמת
www.bimot.co.il
www.hadran.co.il

ובמשרדי הכרטיסים:
 הדרן 2274 * • בימות 02-6237000
 קלעים 6222333 • ובערב המופע בקופות
 לכרטיסי כבוד ותרומות ללב יהודי: 077-201-4860

80 הנחה
 תמורת 360 כוכבים

 **השכרת ישראל**

להזמנת הופעות:
03-5325272
www.pnisa.co.il

פרסומי ניסא
 קול המוסיקה היהודית

בס"ד



DJ PELLY
מומחה למוסיקה יהודית



דניאל זמר



אודי דויד